

Kandidátkou na funkci děkana je doc. Mirjam Friedová

„Nominaci jsem pečlivě zvažovala,“ říká stávající ředitelka Ústavu obecné lingvistiky FF UK doc. Mirjam Friedová, Ph.D., která ve čtvrtek 10. října 2013 uspěla ve volbě kandidáta na děkana Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. V rozhovoru se vrací k okolnostem volebního klání i některým bodům svého programu, který před akademickým senátem obhájila.

Mirjam Friedová vystudovala obor čeština – latina na FF UK v Praze. Od roku 1982 žila 25 let v USA a pracovala na tamějších univerzitách (University of California Berkeley, University of Oregon, Princeton University). V USA také získala doktorský titul. Po návratu do České republiky v roce 2008 působila na Ústavu jazyka českého Akademie věd. V témže roce jí byla udělena docentura v oboru obecná lingvistika na University of Helsinki. V roce 2011 byla jmenována ředitelkou Ústavu obecné lingvistiky FF UK v Praze, kde působí dodnes. **Souhlas s nominací v kandidatuře na funkci děkana jste údajně dlouho zvažovala. Z jakého důvodu?**

Především jsem si byla vědoma, že případné jmenování děkankou pro mě bude znamenat omezení vlastních vědeckých aktivit. Proto jsem chtěla přijetí nominace pečlivě zvážit. Nikdy jsem neměla ambice obsadit vysoký funkční post, důležité pro mě bylo pracovat na poli vědeckého výzkumu. S vedením fakulty jsem také doposud neměla žádné zkušenosti, ani jsem dříve neuvažovala o kandidatuře na tuto pozici.

Co vás tedy nakonec přimělo nominaci přijmout?

Kolegové i někteří studenti z fakulty mě přesvědčovali, že bych byla vhodným uchazečem o post děkana. I když jsem o tom

zpočátku měla své pochybnosti, nechtěla jsem na druhou stranu upejpacově odmítat důvěru, kterou mi dávali najevo. V neposlední řadě se také domnívám, že bych jako akademický pracovník měla za chod fakulty nést určitou míru spoluzodpovědnosti. V dané souvislosti by se mi tak nabízená nominace odmítala těžko.

Jak jste se na volbu připravovala?

Na přípravu jsem mnoho času neměla. Hledání kandidátů bylo vyhlášeno tuším v průběhu května. Měla jsem tedy jen něco přes měsíc, abych obešla fakultní katedry a ústavy. Sice jsem stačila navštívit jen asi dvě třetiny základních součástí, přesto mi rozhovory s jejich představiteli pomohly učinit si lepší představu o tom, s kterými překážkami se potýkají. V průběhu prázdnin jsem posléze formulovala svůj volební program. Samozřejmě jsem se na volbu připravovala i po psychické stránce, je to pro mě koneckonců vstup na dosud neznámou půdu.

Pociťovala jste při volbě absenci protikandidáta?

Ano. Popravdě řečeno jsem nastalé situaci příliš nerozuměla. Ostatní kolegové, kteří o kandidatuře uvažovali, se nakonec odmítli o přízeň akademického senátu ucházet. Tím se zvýšila odpovědnost na mě kladená, jelikož vůči mnou navrhované koncepci rozvoje fakulty neexistovala žádná alternativa. A tak mi při sestavování programových tezí a přesvědčování senátorů nejen chyběl oponent, ale dostala jsem se v podstatě do role člověka, který jediný fakultu může vést. O to více se cítím zavázána k úspěchu ve své funkci. Volba by přece jen měla spočívat ve výběru z vícera možností.

S největší pravděpodobností se stanete historicky první ženou

v čele FF UK. Jaký máte z této skutečnosti pocit? Domníváte se, že byste mohla z tohoto hlediska přinést do vedení fakulty nějaký nový prvek?

S touto otázkou se setkávám velmi často. Popravdě řečeno mi ta skutečnost nepřijde tolik důležitá, nevnímám ji. V dětství jsem byla vychována tak, že jsem nerozdělovala svět na mužský a ženský, a během svého života jsem si zvykla s muži pracovat. Je pravdou, že ve Spojených státech také existuje určitý skleněný strop omezující vzestup žen, ale domnívám se, že příčinou nižšího počtu žen na vyšších postech je v případě v České republice spíše jejich menší odvaha se prosazovat. Samozřejmě budu ráda, pokud se pro některé ženy stanu vzorem, nicméně svůj potenciální nástup do funkce děkanky osobně nevnímám jako krok v jejich pronikání na vyšší příčky společenského žebříčku.

Ve kterých směrech hodláte na stávajícího děkana doc. Stehlíka navázat a ve kterých oblastech chodu fakulty naopak spatřujete rezervy?

Obecně vzato se na působení pana děkana budu snažit plynule navázat. Za oněch osm funkčních let odvedl velký kus práce a vytvořil důležité předpoklady pro změny, jež bych chtěla na Filozofické fakultě UK prosadit. Shrnu-li je stručně, jedná se zvláště o zefektivnění administrativy, vytvoření podmínek pro působení postdoktorandských stážistů, zjednodušení a rozšíření styku se zahraničními univerzitami a o propagaci Filozofické fakulty UK a humanitních věd ve veřejném prostoru.

Plánujete podniknout nějaké programové změny již v letním semestru současného akademického roku?

V následujících měsících se budu spíše detailněji seznamovat s fungováním děkanátu a přebírat jeho vedení z rukou pana děkana

Stehlíka. Nejdůležitějším úkolem, na němž se v nejbližší budoucnosti budu podílet, je sestavení rozpočtu na příští rok. Z bodů svého programu bych se chtěla v příštím semestru zaměřit především na doktorské studium, jehož problémy vnímám jako nejpálčivější. Nicméně je ještě příliš brzy, abych mohla v tomto směru něco slíbit. Můj postup se bude v příštím pololetí odvíjet především od aktuálních potřeb fakulty a možností, jež mi tak krátký časový úsek přinese.

Jako první desideratum vámi předložené Koncepce rozvoje FF UK pro léta 2014–2017 jste uvedla *pojetí děkanátu jako služby fakultě a akademické obci*. V čem se tedy bude váš přístup k tomuto orgánu od vašeho předchůdce lišit?

Myslím, že se tolik lišit nebude, spíše na něj naváže. Zmíněný bod zaštiťuje úsilí zeštíhlit administrativu. Mám dojem, že v uplynulé době vznikla řada agend a orgánů, které práci ostatním zaměstnancům fakulty spíše přidělaly, namísto aby ji zredukovaly či převzaly na sebe. Přitom jejich účelem má být právě služba akademickým pracovníkům, tedy vyjití jim vstříc v jejich potřebách a vytvoření vhodného prostředí pro jejich odbornou práci.

zpracoval Martin Linhart